

Sefer Devarim- the most misunderstood book in the Bible

/Class # 15 For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

Shirat Haazinu & its concept of "teshuva"

I. Intro

Most of us have heard of "shirat ha'azinu, but would have trouble defining its specific topic and purpose - and that is exactly the purpose of today's class, and to appreciate why it is taught towards the conclusion of Sefer Devarim.

It will also provide us with an opportunity to better understand the Biblical concept of "hester panim" - and how it relates to the concept of teshuva on Yom Kippur (especially in relation to the Haftara for Shacharit)

We begin our study with Devarim 3:14, which thematically should be the beginning of 'Parshat Haazinu' - let's explain why:

II. Chapter 31 - the transition from 'torah' to 'shira' :

ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וַיִּתְּנָהּ אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי, הַנֹּשְׂאִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה; וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי, יִשְׂרָאֵל.

9 And Moses wrote this law, and delivered it unto the priests the sons of Levi, that bore the ark of the covenant of the LORD, and unto all the elders of Israel.

י וַיִּצַו מֹשֶׁה, אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים, בְּמֵעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה--בַּחַג הַסֻּכּוֹת.

10 And Moses commanded them, saying: 'At the end of every seven years, in the set time of the year of release, in the feast of tabernacles,

יא בְּבוֹא כָל-יִשְׂרָאֵל, לִרְאוֹת אֶת-פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר: תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, נֶגֶד כָּל-יִשְׂרָאֵל--בְּאָזְנֵיהֶם.

11 when all Israel is come to appear before the LORD thy God in the place which He shall choose, thou shalt read this law before all Israel in their hearing.

יב הַקָּהָל אֶת-הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂים וְהַטָּף, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ--לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ, וַיִּרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

12 Assemble the people, the men and the women and the little ones, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the LORD your God, and observe to do all the words of this law;

יג וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ, יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ--
לִירְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כָּל-הַיָּמִים,
אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. {פ}

13 and that their children, who have not known, may hear, and learn to fear the LORD your God, as long as ye live in the land whither ye go over the Jordan to possess it.' {P}

TRANSITION- intro to the song

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ
לְמוֹת--קְרָא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד, וְאַצִּינֹו ;
וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ, וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד.

14 And the LORD said unto Moses: 'Behold, thy days approach that thou must die; call Joshua, and present yourselves in the tent of meeting, that I may give him a charge.' And Moses and Joshua went, and presented themselves in the tent of meeting.

טו וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֹהֶל, בְּעַמּוּד עָנָן ; וַיַּעֲמֵד
עַמּוּד הָעָנָן, עַל-פֶּתַח הָאֹהֶל.

15 And the LORD appeared in the Tent in a pillar of cloud; and the pillar of cloud stood over the door of the Tent.

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֲנִיךָ שֹׁכֵב עִם-
אֲבֹתֶיךָ ; וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי
נֹכַח-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ,
וַעֲזַבְנִי, וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ.

16 And the LORD said unto Moses: 'Behold, thou art about to sleep with thy fathers; and this people will rise up, and go astray after the foreign gods of the land, whither they go to be among them, and will forsake Me, and break My covenant which I have made with them.

יז וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַיּוֹם-הַהוּא וְעִזְבֹתִים
וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֵם, וְהִיָּה לְאָכֹל,
וּמִצָּאָהוּ רָעוֹת רַבּוֹת, וְצָרוֹת ; וְאָמַר, בַּיּוֹם
הַהוּא, הֲלֹא עַל כִּי-אִין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי,
מִצָּאוֹנֵי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה.

17 Then My anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide My face from them, and they shall be devoured, and many evils and troubles shall come upon them; so that they will say in that day: Are not these evils come upon us because our God is not among us?

יח וְאַנֹכִי, הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בַיּוֹם
הַהוּא, עַל כָּל-הָרָעָה, אֲשֶׁר עָשָׂה : כִּי
פָּנָה, אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרִים.

18 And I will surely hide My face in that day for all the evil which they shall have wrought, in that they are turned unto other gods.

יט וְעַתָּה, פְּתֹבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת,
וְלַמָּדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שִׁימָה
בְּפִיהֶם : לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת,
לְעֵד--בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל.

19 Now therefore write ye this song for you, and teach thou it the children of Israel; put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against the children of Israel.

כ כִּי-אָבִיאֲנֹו אֶל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתֶיךָ, זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ, וְאָכַל וְשָׂבַע,

20 For when I shall have brought them into the land which I swore unto their fathers, flowing with milk and honey; and they shall have eaten

וְדָשׁוּ ; וּפָנָה אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וַעֲבָדוּם,
וּנְאַצּוּנִי, וְהִפְרָ אֶת-בְּרִיתִי.

their fill, and waxen fat; and turned
unto other gods, and served them,
and despised Me, and broken My
covenant;

**כא וְהָיָה כִּי-תִמְצָאנָּה אֶתְּוֹ רָעוֹת רַבּוֹת,
וְצָרוֹת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד,
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ : כִּי יִדְעֵתִי אֶת-
יְצָרוֹ, אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם, בְּטָרָם
אֲבִיאָנוּ, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי.**

21 then it shall come to pass, when
many evils and troubles are come
upon them, that this song shall testify
before them as a witness; for it shall
not be forgotten out of the mouths of
their seed; for I know their
imagination how they do even now,
before I have brought them into the
land which I swore.'

**כב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם
הַהוּא ; וַיְלַמְּדָהּ, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

22 So Moses wrote this song the
same day, and taught it the children
of Israel.

Returning to 31: 14!

**כג וַיִּצַו אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן, וַיֹּאמֶר הִזְק
וְאַמֶּץ--כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם ; וְאֲנֹכִי,
אֲהִיָּה עִמָּךְ.**

23 And he gave Joshua the son of
Nun a charge, and said: 'Be strong
and of good courage; for thou shalt
bring the children of Israel into the
land which I swore unto them; and I
will be with thee.'

**כד וַיְהִי כְּכֹלֹת מֹשֶׁה, לְכַתֵּב אֶת-דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה-הַזֹּאת--עַל-סֵפֶר : עַד, תִּמְּלֹם.**

24 And it came to pass, when Moses
had made an end of writing the
words of this law in a book, until
they were finished,

**כה וַיִּצַו מֹשֶׁה אֶת-הַלְוִיִּם, נְשָׂאֵי אֲרוֹן
בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר.**

25 that Moses commanded the
Levites, that bore the ark of the
covenant of the LORD, saying:

**כו לָקַח, אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וּשְׂמַתֶּם
אֹתוֹ, מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ;
וְהָיָה-שָׁם בְּךָ, לְעֵד.**

26 'Take this book of the law, and put
it by the side of the ark of the
covenant of the LORD your God,
that it may be there for a witness
against thee.

**כז כִּי אֲנֹכִי יִדְעֵתִי אֶת-מְרִידֶךָ, וְאֶת-עָרְפְּךָ
הַקָּשָׁה ; הֵן בְּעוֹדְנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם,
מִמְּרִים הֵיְתֶם עִם-יְהוָה, וְאַף, כִּי-אַחֲרֵי
מוֹתִי.**

27 For I know thy rebellion, and thy
stiff neck; behold, while I am yet
alive with you this day, ye have been
rebellious against the LORD; and
how much more after my death?

**כח הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת-כָּל-זִקְנֵי שְׁבֵטֵיכֶם,
וּשְׂטָרֵיכֶם ; וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיהֶם, אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה,
וְאֶעִידָה בָּם, אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ.**

28 Assemble unto me all the elders of
your tribes, and your officers, that I
may speak these words in their ears,
and call heaven and earth to witness
against them.

כט כִּי יִדְעֶתִי, אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי-הַשְּׁחַת
תִּשְׁחַתּוּן, וְסַרְתֶּם מִן-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם; וְקִרְאת אֶתְכֶם הַרְעָה, בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים--כִּי-תַעֲשׂוּ אֶת-הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה,
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

29 For I know that after my death ye will in any wise deal corruptly, and turn aside from the way which I have commanded you; and evil will befall you in the end of days; because ye will do that which is evil in the sight of the LORD, to provoke Him through the work of your hands.'

ל וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, בְּאָזְנֵי כָל-קְהַל יִשְׂרָאֵל,
אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה, הַזֹּאת--עַד, תִּמָּס.

30 And Moses spoke in the ears of all the assembly of Israel the words of this song, until they were finished:

Then

א הֶאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם, וְאֲדַבְּרָה;
{ס} וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ, אִמְרֵי-פִי. {ר}

1 Give ear, ye heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth.

ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי, {ס} תִּזַּל כַּטַּל
אִמְרָתִי, {ר} כְּשֶׁעִירָם עָלַי-
דְּשָׂא, {ס} וְכַרְבִּיבִים עָלַי-עֹשֵׁב. {ר}

2 My doctrine shall drop as the rain, my speech shall distil as the dew; as the small rain upon the tender grass, and as the showers upon the herb.

ג כִּי שֵׁם יְהוָה, אֶקְרָא: {ס} הִבּוּ גִדְל,
לְאֱלֹהֵינוּ. {ר}

3 For I will proclaim the name of the LORD; ascribe ye greatness unto our God.

ד הַצּוּר תָּמִים פְּעָלוֹ, {ס} כִּי כָל-דְּרָכָיו
מִשְׁפָּט: {ר} אֵל אֱמוּנָה וְאִין
עוֹל, {ס} צְדִיק וְיָשָׁר הוּא. {ר}

4 The Rock, His work is perfect; for all His ways are justice; a God of faithfulness and without iniquity, just and right is He.

ה שְׁחַת לוֹ- **לא**, בְּנֵיו מוֹמִים:
{ס} דוֹר עִקֵּשׁ, וּפְתִלְתַּל. {ר}

5 Is corruption His? No; His children's is the blemish; a generation crooked and perverse.

ו הֲלִיהוּה, תִּגְמְלוּ-זֹאת--
{ס} עִם נְבֹל, וְלֹא חֶכֶם: {ר} הֲלוֹא-הוּא
אֲבִיךָ קִנְיָה, {ס} הוּא עֲשָׂה וַיִּכְנֶנְךָ. {ר}

6 Do ye thus requite the LORD, O foolish people and unwise? is not He thy father that hath gotten thee? hath He not made thee, and established thee?

ז זְכֹר יָמֹת עוֹלָם, בֵּינוּ שָׁנוֹת דָּר-
וְדָר; {ס} שְׁאַל אֲבִיךָ וַיְגַדֶּךָ, זְקִנֶיךָ
וַיֹּאמְרוּ לָךְ. {ר}

7 Remember the days of old, consider the years of many generations; ask thy father, and he will declare unto thee, thine elders, and they will tell thee.

ח בְּהִנְחַל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם, {ס} בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי
אָדָם; {ר} יַצַּב גְּבֻלַת
עַמִּים, {ס} לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {ר}

8 When the Most High gave to the nations their inheritance, when He separated the children of men, He set the borders of the peoples according to the number of the children of Israel.

ט כִּי חֶלֶק יְהוָה, עֲמוֹ: {ס} יַעֲקֹב, חֶבֶל
נַחֲלָתוֹ. {ר}

9 For the portion of the LORD is His people, Jacob the lot of His inheritance.

י יִמְצְאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר, {ס} וּבְתֵהוּ יִלַּל
יְשָׁמֹן; {ר} יִסְבְּבֵנְהוּ, יְבוֹנְנֵהוּ-
- {ס} יִצְרְנֵהוּ, כְּאִישׁוֹן עֵינָיו. {ר}

10 He found him in a desert land, and in the waste, a howling wilderness; He compassed him about, He cared for him, He kept him as the apple of His eye.

יא כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ, עַל-גּוֹזְלָיו
יִרְחֹף; {ס} יִפְרֹשׂ כַּנְּפָיו יִקְחֵהוּ, יִשְׂאֵהוּ
עַל-אֲבָרְתוֹ. {ר}

11 As an eagle that stirreth up her nest, hovereth over her young, spreadeth abroad her wings, taketh them, beareth them on her pinions--

יב יְהוָה, בְּדָד יִנְחֵנוּ; {ס} וְאִין עֲמוֹ, אֵל
נֶכֶר. {ר}

12 The LORD alone did lead him, and there was no strange god with Him.

יג יִרְכַּבְהוּ עַל-בִּמּוֹתַי (בְּמַתִּי)
אֶרֶץ, {ס} וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת
שָׂדֵי; {ר} וַיִּנְקֵהוּ דָבֶשׁ
מִסַּלַּע, {ס} וְשֶׁמֶן מִחֶלְמִישׁ צוּר. {ר}

13 He made him ride on the high places of the earth, and he did eat the fruitage of the field; and He made him to suck honey out of the crag, and oil out of the flinty rock;

יד חֶמְאָת בָּקָר וְחֵלֶב צֹאן, {ס} עִם-חֵלֶב
כְּרִים וְאֵילִים {ר} בְּנֵי-בָשָׁן
וְעֵתוּדִים, {ס} עִם-חֵלֶב, כְּלִיֹּת
חֲטָה; {ר} וְדָם-עֵגֶב, תִּשְׁתֶּה-חֶמֶר. {ס}

14 Curd of kine, and milk of sheep, with fat of lambs, and rams of the breed of Bashan, and he-goats, with the kidney-fat of wheat; and of the blood of the grape thou drankest foaming wine.

טו וַיִּשְׁמֹן יִשְׁרוּן וַיִּבְעֵט, {ר} שְׁמֹנֶת עֲבִית
כְּשִׂית; {ס} וַיִּטֵּשׂ אֱלֹהִים
עֲשָׂהוּ, {ר} וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ. {ס}

15 But Jeshurun waxed fat, and kicked--thou didst wax fat, thou didst grow thick, thou didst become gross--and he forsook God who made him, and contemned the Rock of his salvation.

טז יִקְנֵאֵהוּ, בְּזָרִים; {ר} בְּתוֹעֵבֹת,
יִכְעִיסֵהוּ. {ס}

16 They roused Him to jealousy with strange gods, with abominations did they provoke Him.

יז יִזְבְּחוּ, לְשִׂדִים לֹא אֱלֹהִים-
- {ר} אֱלֹהִים, לֹא יָדְעוּם; {ס} חֲדָשִׁים
מִקֶּרֶב בָּאוּ, {ר} לֹא שָׁעְרוּם
אֲבֹתֵיכֶם. {ס}

17 They sacrificed unto demons, no-gods, gods that they knew not, new gods that came up of late, which your fathers dreaded not.

יח צוּר יִלְדָּךְ, תִּשְׁי; {ר} וַתִּשְׁכַּח, אֵל
מִחֶלְלֶךְ. {ס}

18 Of the Rock that begot thee thou wast unmindful, and didst forget God that bore thee.

יט וַיֵּרָא יְהוָה, וַיִּנְאָץ, {ר} מִכַּעַס בָּנָיו, וּבְנֹתָיו. {ס} 19 And the LORD saw, and spurned, because of the provoking of His sons and His daughters.

כ וַיֹּאמֶר, אֶסְתִּירָה פְּנֵי מֵהֶם- {ר} אָרָאָה, מָה אַחֲרֵיכֶם: 20 And He said: 'I will hide My face from them, I will see what their end shall be; for they are a very froward generation, children in whom is no faithfulness.

{ס} כִּי דוֹר תַּהֲפֹכֶת הִמָּה, {ר} בָּנִים לֹא-אֱמֹן בָּם. {ס}

כא הם קנאוני בלא-אל, {ר} כְּעֶסוּנֵי בְּהַבְלִיָּהֶם; {ס} וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא-עַם, {ר} בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסֵם. {ס} 21 They have roused Me to jealousy with a no-god; they have provoked Me with their vanities; and I will rouse them to jealousy with a no-people; I will provoke them with a vile nation.

III. Hester Panim:

Ibn Ezra's commentary re: "hester panim", and purpose of 'shira'

וטעם הסתר אסתיר – שאם יקראו אלי - לא אענם .

---For should they call out to me [in prayer], I will NOT answer them –

acting like one who does not see,....

Note the same theme in "shirat haazinu"

Who is to blame, Hashem, or the People?

דברים פרק לב א האזינו השמים, ואדברה...

ד הצור תמים פעלו, כי כל-דרךיו משפט...

ה שחת לו-- לא---, בניו מומם: דור עקש, ופתלתל.

ו ה לה', תגמלו-זאת- עם נבל, ולא חכם: הלוא-הוא אביד קנד...

יט וירא ה', וינאץ, מבעס בניו, ובנתיו. כ ויאמר, אסתירה פני מהם...

IV. Hester Panim - in Tehillim, in relation to prayer

תהילים כז, ז שְׁמַע-ה' קוֹלִי אֶקְרָא; וְחַנּוּנֵי וְעֲנֻנֵי ., ח לָךְ, אָמַר לְבִי--בִּקְשׁוּ

פָּנָי; אֶת-פָּנֶיךָ ה' אֲבַקֵּשׁ .ט **אֶל-תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמְּנֵי...**

ל, ח -ה' בְּרִצּוֹנֶךָ, הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרֵי-עֵז: **הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ;**

הִיִּיתִי נִבְהַל .ט אֵלֶיךָ ה' אֶקְרָא; וְאֶל-אֲדֹנָי, אֶתְחַנּוּן.

קב, א תִּפְלָה, לְעֲנִי כִי-יַעֲטֶף-- וְלִפְנֵי ה', יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ .ב ה', שְׁמַעָה

תִּפְלָתִי; וְשׁוֹעֲתִי, אֵלֶיךָ תְּבוֹא .ג **אֶל-תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמְּנֵי--** בְּיוֹם צַר-

לִי: הִטָּה-אֵלַי אֲזַנְּךָ; בְּיוֹם אֶקְרָא, מִהֵר עֲנֵנִי.

Hester Panim - in Yeshayahu

ישעיהו פרק נט א הֲזֵן לֹא-קִצְרָה יַד-ה', מִהוֹשִׁיעַ; וְלֹא-כָבְדָה אֲזִנּוֹ, מִשְׁמוֹעַ

.ב כִּי אִם-עֲוֹנֹתֵיכֶם, הָיוּ מִבְּדָלִים, בֵּינֵיכֶם, לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם;

וְחַטָּאוֹתֵיכֶם, הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם--מִשְׁמוֹעַ.

....

כ וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בִּינְעֻקֵב--נָאֵם, יְהוָה.

כא וְאֲנִי, זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה--רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר-

שָׁמַתִּי בְּפִיךָ: לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ, אָמַר יְהוָה,

מִעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם.

Note – next example is from the Haftara of Yom Kippur

shacharit – From previous chapter in Yeshayahu [58:1-9]

א קרא בגרון אל-תחשך, פשוף הרם
קולך; והגד לעמי פשעם, ולבית יעקב
חטאתם.

1 Cry aloud, spare not, lift up thy voice like a horn, and declare unto My people their transgression, and to the house of Jacob their sins.

ב ואותי, יום יום ידרשון, ודעת דרכי,
יחפצון; כגוי אשר-צדקה עשה, ומשפט
אלהיו לא עזב, ישאלוני משפטי-צדק,
קרבת אלהים יחפצון.

2 Yet they seek Me daily, and delight to know My ways; as a nation that did righteousness, and forsook not the ordinance of their God, they ask of Me righteous ordinances, they delight to draw near unto God.

ג למה צמנו ולא ראית, ענינו נפשנו ולא
תדע; ----

3 Wherefore have we fasted, and Thou seest not? Wherefore have we afflicted our soul, and Thou takest no knowledge? Behold, in the day of your fast ye pursue your business, and exact all your labours.

הו ביום צמכם תמצאו-חפץ, וכל-
עצביכם תנגשו.

4 Behold, ye fast for strife and contention, and to smite with the fist of wickedness; ye fast not this day so as to make your voice to be heard on high.

הו לריב ומצה תצומו, ולהכות באגרף
רשע; לא-תצומו כיום, להשמיע במרום
קולכם.

5 Is such the fast that I have chosen? the day for a man to afflict his soul? Is it to bow down his head as a bulrush, and to spread sackcloth and ashes under him? Wilt thou call this a fast, and an acceptable day to the LORD?

ה הקצה, יהיה צום אבחרהו--יום ענות
אדם, נפשו; הלכך כאגמן ראשו, ושק
ואפר יציע--הלצה תקרא-צום, ויום
רצון ליהוה.

6 Is not this the fast that I have chosen? to loose the fetters of wickedness, to undo the bands of the yoke, and to let the oppressed go free, and that ye break every yoke?

ו הלוא זה, צום אבחרהו--פתח
חרצבות רשע, החר אגדות מוטה; ושלח
רצוצים חפשים, וכל-מוטה תנתקו.

7 Is it not to deal thy bread to the hungry, and that thou bring the poor that are cast out to thy house? when thou seest the naked, that thou cover him, and that thou hide not thyself from thine own flesh?

ז הלוא פרס לרעב לחמד, ועניים
מרוזים תביא בית: כי-תראה ערם
וכסיתו, ומבשרך לא תתעלם.

8 Then shall thy light break forth as the morning, and thy healing shall spring forth speedily; and thy righteousness shall go before thee, the glory of the LORD shall be thy rearward.

ח אז יבקע כשחר אורך, וארכתך
מהרה תצמח; והלך לפניך צדקך, כבוד
יהוה יאספך.

9 Then shalt thou call, and the LORD will answer; thou shalt cry, and He will say: 'Here I am.' If thou take away from the midst of thee the yoke, the putting forth of the finger, and speaking wickedness;

ט אז תקרא ויהוה יענה, תשוע ויאמר
היני: אם-תסיר מתוכך מוטה, שלח
אצבע ודבר-און.

IV. Note the structure of chapters 31 thru 32 And connection between 'torah' and 'shira'

ז וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָשִׁעַ, וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל חִזְק וְאַמְץ--כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת-הָעָם הַזֶּה, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָם לְתַתּ לָהֶם; וְאַתָּה, תִּנְחַלְנָה אוֹתָם. ח וַיְהִי הוּא הַהֲלֹךְ לַפְּנִי, הוּא יְהִי עִמָּד--לֹא יִרְפֹּד, וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ; לֹא תִירָא, וְלֹא תַחַת. ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וַיִּתְּנָה אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי, הַנִּשְׂאִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה; וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. י וַיִּצֹו מֹשֶׁה, אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֶּץ שִׁבְעַ שָׁנִים, בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה--בַּחַג הַסְּכּוֹת. יא בָּבוֹא כָל-יִשְׂרָאֵל, לִרְאוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּמִקּוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר: תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, נֶגֶד כָּל-יִשְׂרָאֵל--בְּאָזְנֵיהֶם. יב הִקְהַל אֶת-הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטּוֹף, וְגֵרָד, אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ--לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ, וַיִּרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. יג וּבְנִיחָם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ, יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ--לִירְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. {פ}

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת--קְרָא אֶת-יְהוָשִׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד, וְאַצְוֶנּוּ; וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוָשִׁעַ, וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד. טו וַיִּרְא יְהוָה בְּאֵהָל, בְּעַמּוּד עָנָן; וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן, עַל-פֶּתַח הָאֵהָל.

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּךְ שֹׁכֵב עִם-אַבְתְּיָךְ;

וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהֵי זָכַר-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ, וַעֲזָבוּנִי, וְהִפְרָ אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ. יז וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַיּוֹם-הַהוּא וְעִזְבוּתִים וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַחֶם, וְהָיָה לְאֹכֶל, וּמִצָּאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת, וְצָרוֹת; וְאָמַר, בַּיּוֹם הַהוּא, הֲלֹא עַל-כֵּי-אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי, מִצְאוּנֵי הָרְעוּת הָאֵלֶּה. יח וְאַנְכִי, הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בַיּוֹם הַהוּא, עַל-כָּל-הָרָעָה, אֲשֶׁר עָשָׂה: כִּי פָנָה, אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַי. יט וְעַתָּה, כָּתְבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְלַמָּדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שִׁימָה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, לְעֵד--בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל. כ כִּי-אַבִּיאֲנֹו אֶל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתְּיוֹ, זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ, וְאָכַל וְשָׁבַע, וְדָשָׁן; וּפָנָה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַי, וַעֲבָדוּם, וְנָאצּוּנֵי, וְהִפְרָ אֶת-בְּרִיתִי. כא וְהָיָה כִּי-תִמְצָאֲנָ אוֹתוֹ רַעוּת רַבּוֹת, וְצָרוֹת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ: כִּי יִדְעַתִּי אֶת-יִצְרוֹ, אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם, בְּטָרֶם אַבִּיאֲנֹו, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

כב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיְלַמְּדָהּ, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

כג וַיִּצֹו אֶת-יְהוָשִׁעַ בֶּן-נוּן, וַיֹּאמֶר חִזְק וְאַמְץ--כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם; וְאַנְכִי, אֶהְיֶה עִמָּךְ.

כד ויהי ככלות משה, לכתב את-דברי התורה-הזאת--על-ספר: עד, תמם. כה ויצו משה את-הלויים, נשאי ארון ברית-יהוה לאמר. **כו לקח, את ספר התורה הזו, ושמתם אתו, מצד ארון ברית-יהוה אלהיכם; והיה-שם בך, לעד.** כז כי אנכי ידעתי את-מך, ואת-עךפך הקשה; הו בעודני חי עמכם היום, ממרים היתם עם-יהוה, ואף, כי-אחרי מותי. כח הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם, ושטריכם; **ואדברה באזניהם, את הדברים האלה, ואעידה בם, את-השמים ואת-הארץ.** כט כי ידעתי, אחרי מותי כי-השחת תשחתון, וסרתם מן-הדרך, אשר צויתי אתכם; וקראת אתכם הרעה, באחרית הימים--כי-תעשו את-הרע בעיני יהוה, להכעיסו במעשה ידיכם.

ל וידבר משה, באזני כל-קהל ישראל, את-דברי השירה, הזאת--עד, תמם.

האזינו השמים, ואדברה; (ס) ותשמע הארץ, אמרי-פי. (ר)
 ב יערף כמטר לקחי, (ס) תזל כטל אמרתי, (ר)
 כשעירם עלי-דשא, (ס) וכרביבים עלי-עשב. (ר)
 ג כי שם יהוה, אקרא: (ס) הבו גדל, לאלהינו. (ר)
מ-כי-אשא אל-שמים, קדי; (ס) ואמרתי, חי אנכי לעלם. (ר)
 מא אם-שנותי ברק חרב, (ס) ותאחו במשפט קדי; (ר)
 אשיב נקם לצרי, (ס) ולמשנאי אשלם. (ר)
 מב אשפיר חצי מדם, (ס) וחרבי תאכל בשר; (ר)
 מדם חלל ושבנה, (ס) מראש פרעות אויב. (ר)
 מג הרנינו גוים עמו, (ס) פי-דם-עבדיו יקום; (ר)
 ונקם נשיב לצריו, (ס) וכפר אדמתו עמו. (ר)
 }ש}

מד ויבא משה, וידבר את-**כל-דברי השירה-הזאת--באזני העם:** הוא, והושע בן-נון

מה ויכל משה, לדבר את-**כל-הדברים האלה--אל-כל-ישראל.** מו ויאמר אלהם, שימו לבבכם, **לכל-הדברים, אשר אנכי מעיד בכם היום:** אשר תצונו, את-בניכם, לשמור לעשות, **את-כל-דברי התורה הזאת.** מז כי לא-דבר רק הוא, מכם--כי-הוא, חייכם; ובדבר הזה, תאריכו ימים על-האדמה, אשר אתם עברים את-הירדן שמה, לרשתה.